

DEEL ÉÉN

EEN HUIS VOL VROUWEN

Proloog

Het was die maandagochtend nog donker toen een oceaanstomer met de naam Cristoforo Colombo de haven van Genua binnenvoer. Langzaam gleed het enorme gevaarte over het water en manoeuvreerde zich met uiterste precisie door het doolhof van kleine bootjes naar zijn aanlegplaats. Net voordat de kolos tot stilstand kwam, stootte hij een lang, diep getoeter uit, als van een reusachtige olifant. Het geluid kronkelde zich door de smalle steegjes van de stad omhoog tot bij het eerste huisje op de heuvel, waar iemand wakker lag en het hoorde.

Lilli ging rechtop zitten in bed. Voor haar betekende het getoeter maar één ding: dat haar lievelingszus Enrica nu gauw weer thuis zou zijn. Door het raam kwam een wazig, grijs schijnsel de kamer binnen, waarin je net het weerbarstigste profiel kon onderscheiden van de ‘verticale stad’ daarbuiten, die van de bergen steil afhelde naar de zee.

De kamer rook naar de klamme slaap van Lilli's twee jongere zusjes Luisa en Maria, zes en acht, met wie ze samen in het grote bed sliep.

Hoofd, voeten, hoofd.

Lilli lag in het midden, de voeten waren dus van haar.

In het opklapbed naast hen lag nog een zus, Elda, die snipverkouden was en snurkte. Zelfs in haar slaap zag ze er boosaardig uit: de papillotten in haar haar staken als scherpe duivelshoorntjes af tegen het kussen. Instinctief bracht Lilli een hand naar haar eigen hoofd en haar adem stokte weer toen ze haar kortgeknipte krullen voelde.

Genua was dus al wakker. Of misschien was het wel nooit in slaap gevallen.

En Lilli? Dat wist ze niet helemaal zeker. Het was een eindeloos lange nacht geweest, maar die had ze ook nodig gehad om alles te overdenken wat er die zondag was gebeurd. Ze was elf jaar, maar zo'n vreemde dag had ze nog nooit van haar leven meegemaakt.

Eén

De vreemdste dag van haar leven

De zondag was begonnen met de gebruikelijke drukte voor de mis. In een huis met zoveel vrouwen was je klaarmaken om naar de kerk te gaan een bloedserieuze opgave. De oudste drie zussen waren het huis al uit, en zelfs nu waren ze nog met z'n zessen, hun moeder en oma meegerekend.

Lilli zat in de woonkamer aan de kaptafel, een oud, smeed-ijzeren meubel met een plankje om spullen op te leggen en een draaispiegel. Haar krullen, die op dat moment nog lang waren, hingen nat over haar schouders.

Elda borstelde Lilli's haar uit, expres net een beetje te hard.

Als Lilli de spiegel een stukje naar rechts draaide, kon ze de keuken zien. Op de vloer stonden twee dampende teilen waarin Maria en Luisa een kamillebad namen. Volgens haar moeder zouden hun krullen daar een gouden glans van krijgen.

Een paar meter verderop stookte haar oma, die er in haar korsetjurk even elegant uitzag als altijd, de kachel op door proppen oud papier in de hongerige vlammen te gooien.

Als ze de spiegel naar links draaide, kon ze haar moeder zien,